

Postřehy rodičů po návratu dětí z kurzu Winter Challenge

Vybráno z odpovědí na otázky, „zda vnímali kurz jako náročný, co to jejich dětem dalo a jak zvládli přípravu“. Jména účastníků jsme v textech rodičů vymazali.

Olga:

Co to dceři dalo?

- Pochopila, že přípravu, a to řádnou, není radno podceňovat, ani u méně náročných akcí. Viděla, jak dobře jste se připravili vy, organizátoři a že jste neponechali nic náhodě a mysleli i na zadní vrátka.
- Donutilo ji to zamyslet se sama nad sebou, ponořit se sama do sebe a leccos si uvědomit.
- Zvedlo jí to sebevědomí.
- Došlo jí, že je fakt dobrá.
- Došlo jí, jakou sílu má přátelství.
- Že nemusí (nemůže) za všech okolností všechno dělat sama.
- Uvědomila si sílu času. Říkala, že v den, kdy „hlídala ča“ z toho byla ve stresu. Že si nikdy dřív neuvědomila, jakou sílu čas má a jak je důležité ho dodržovat a co může způsobit i malé zpoždění.

Domů přijela naprosto nadšená a řekla, že jí těch pár dní dalo do života víc, než by čekala. Byla sama překvapená, kolik nových zkušeností a znalostí a dovedností se naučila. Díky svému působení v oddíle (už 10 let) měla do té doby pocit, že „ví všechno“. Ted' ví, umí a zná víc, a přesto chápe, že zatím ví málo.

Přípravy?

Asi náročné byly. Myslím si ale, že hlavně proto, že jste po účastnících CHTĚLI aby se připravovali. Což pro ni bylo nové a jedině ku prospěchu. Na druhou stranu to v ní budilo dojem, že akce bude fakt náročná a tím i obavy, jestli to zvládne.

Myslím si, že jí, i ostatním účastníkům, tato cesta dala do života víc, než nudné, každodenní vysedávání ve školních lavicích.

Děkuji za skvělou organizaci a profesionální přístup. Jestli dcera někdy v budoucnu dostane znovu ten geniální nápad, že s vámi kamkoliv pojede, nebudu litovat peněz a popřeju jí šťastnou cestu.

Ivana:

Syn přijel značně fyzicky vysílen, ale myslím, že byl na sebe pyšný, že to dokázal a nevzdal. Dal si koupel, pak spal 12 hodin v kuse a druhý den byl jako rybička.

Co mu to dalo? ... tak trochu víc vyspěl, zmužněl.

Tomáš:

Určitě každá takováto akce dodá kousek sebevědomí, co vše se dá zvládnout. Když jsem se po návratu ptal, jaké to bylo, tak po pánsku odpověděl dobrý, ale oči ho prozradily. Zářily nadšením.

Nechat mapovat, vést skupinu, vařit si, starat se sám o sebe a druhé v zimě je výzva i pro dospělé. Díky za to!

Barbora:

Syn přijel domů úplně nadšený, plný dojmů a zážitků, velice rád o tom vyprávěl. :) Nejvíce se synovi asi líbila ta parta lidí, která se na kurzu sešla a pravděpodobně si i sedla jako kolektiv dohromady. To vidím velmi pozitivně. Je normálně velký kritik, ale váš kurz doma hodnotil velmi pozitivně, jen s drobnými negativy, což je velký úspěch. Jsem moc ráda, že na kurz jel. Nemyslím, že to bylo pro něj příliš náročné, spíše velmi přínosná a pozitivní zkušenost.

Myslím, že lépe poznal sám sebe. Na kurzu si mohl vyzkoušet a ověřit znalosti, které nabyl samostudiem z internetu a různých videí, nebo co si sám dopředu promyslel, když se na zimní přechod připravoval. A hlavně poznal, o čem to přesně je, jaká nebezpečí zimní přechod pro člověka představuje, byla to pro něj vynikající zkušenost. Na kurzu také zjistil, že s partou úplně cizích lidí dokáže strávit týden v izolaci a v náročných podmínkách bez větších problémů. Navíc ještě děti plánují, že budou v podobných aktivitách pokračovat minimálně o prodloužených víkendech. Což vidím jako velice pozitivní věc. Je vidět, že kurz nebyl jen o samotném přechodu hor a zvládnutí studených klimatických podmínek, ale hodně se zabýval samotným kolektivem. Třeba darování korálků jako způsob pochvaly mi přišlo výborné.

Určitě budu syna podporovat v tom, pokud by chtěl s vámi jet i na nějaký další kurz. Teď již vím, že nejde jen o hezkou reklamu, ale skutečně bohatě strávený týden, který účastníky naplní zkušenostmi a sebepoznáním. Jsou věci, které vás posilují a posouvají dál, a mezi ně řadím i Winter Challenge.